

הראי"ה בפרשה

פרשת השבוע עם הרב קוק

עלון 383

פרשת בחוקותי - הדרך להצלחה בחיים

יאיר אנדה – ישיבת "מרכז הרב"

בשבת זו אנו מסיימים את ספר ויקרא: הוא הספר הפנימי מבין חמשת החומשים, העוסק במצוות הנשגבות ביותר – בעבודת המקדש והקרבת, בדיני הקדושה והטהרה. ובמה חותם הספר?

אחר תהליך כה ארוך של התרוממות נשמית, מצפים היינו שחתימת הספר תעסוק בעולמות עליונים, במדרגות קדושה 'נוראיות' וכיו"ב... במקום זה, אנו נפגשים להפתעתנו בברכות ובקללות. והברכות – לא עוסקות בעולם הרוחני, אלא דווקא בעולם הגשמי... 'השיג לכם דיש את בציר', 'ואכלתם לחמכם לשובע'.

מה מקומה של הגשמיות הזו בספר ויקרא הקדוש והטהור?

הרבה פעמים נתפס הקודש אצלנו, במודע או בתת מודע, כמבקש לבנות עולם עליון – רחוק. כדוגמת קצה, נוכל לשמוע אנשים רחוקים משמירת תורה ומצוות האומרים: – 'אם הייתי עושה מה שצריך לעשות, הייתי עוזב הכל והולך ללמוד כל היום כולל. אבל מה לעשות, אני לא כזה צדיק...'. האדם עשוי להבין שמצפים ממנו משהו שאיננו מתאים לו, כמו ללמוד כל היום ולהתנזר מהחיים, וכיוון שכך הוא, לעיתים הוא מוותר על הכל. עלולים אנחנו להבין כי עבודת ד', שהעולם הרוחני העליון שנפתח בפנינו בספר ויקרא, יקח אותנו רחוק מעצמנו....

כנגד דברים ומחשבות אלו מחדשת ומדגישה התורה – בלשון "אם בחוקותי תלכו", אם תכניסו עצמכם בשערי עבודת ד' של כל הספר הזה – תגיעו בחתימת התהליך לחיים מבורכים, איתנים ומאושרים.

לשון זו מגלה כי עבודת ד' איננה מבקשת להרחיק אותנו מן העולם, אלא אדרבה, היא הולכת ומשפיעה חיים ושמחה לחיינו הפשוטים והטבעיים. האלוקים איננו זר לעולם אלא חי בקרבנו, וממילא הקירבה אליו איננה בונה אלטרנטיבה לחיים, אלא דווקא מעמיקה אותם וממלאת אותם בעוז.

במקומות רבים בכתבי מרן הרב זצ"ל אנו קוראים ללא הרף על הצורך להעמיק ולחבר את ציר חיינו הטבעיים עם ציר עבודת הבורא, ובפרט בדורנו דור הגאולה. שככל שנראה כי אין סתירה בין השניים - יתברכו ויתרוממו שניהם.

כך מוצאים אנו בספרו של מרן הרב זצ"ל "אורות התשובה" (יב ב): "כל מה שיעמיק האדם יותר במהותה של התשובה ימצא בה את מקור הגבורה, ואת התוכן היותר יסודי לחיים המעשיים והאידיאליים".

לאמור: התשובה, עבודת ההתעלות הרוחנית, תתגלה כמעצימה ומגבירה את החיים. רק הבנה שטחית מביאה לתפיסה ההפוכה, שהחיים מצטמצמים בגללה.

ככל שנבין טוב יותר את עבודת התשובה ואת משמעות הקירבה אל ד', אכן נבין כי בעצם את זאת תמיד ביקשנו - "ואני - קרבת אלוקים לי טוב" (תהילים עג כח).